

ČESKOBRODSKÝ LEGIONÁŘ

zpravodaj jednoty ČsOL
v Českém Brodě

Ročník : 2008

číslo : 005

Jak nosit vyznamenání ? Když nejsou stužky.

Určitě si vybavujete, jak nedávno tiskem proběhla informace, že si vojáci musí za medaile platit. Nebyla to až tak pravda, ostatně novináři často rádi zkreslují. Ale nyní jsem objevil jednu malou pěknou „hlavu 22“ a kupodivu se dá taky vztáhnout k medailím.

Naše armáda je malá a moderní, takže i vyznamenání se dají nosit na tzv. kolejnicích (viz. obrázek). Má to mnoho výhod (vzhled, snadné odepnutí když jde uniforma do čistírny, apod.). K tomuto způsobu se ještě před pár lety dalo dostat celkem snadno, stačilo si zajít do střediska

naturálního odívání (lidově výstroják) a nadiktovat na krejčovské dílně jaké máte medaile a na počkání jste obdrželi kolejnice i se stužkami. Na počkání ! Sám jsem této možnosti 2x využil a vždy jsem byl maximálně spokojen. Už proto, že v rozporu s jakoukoliv logikou byla tato práce i materiál zdarma. Osobně to považuji za naprostý nesmysl a mělo by se za kolejnice platit, byť třeba výstrojnými body, stejně jako se platí za jmenovku apod. Ale budiž tak to prostě bylo zadarmo.

No a tady je zakopán pes. Nějak jsem dlouho do skladu nezašel, ostatně co taky tam, obecně v nich skoro nic není a když už, tak se vždycky musím podívat kdopak, že to vymýšlí ty ukrutné normy (dva páry sportovních ponožek na rok, 1 triko atd.). Nicméně nadešel čas, zase proběhla mise a tím i nějaké ty stužky, něco bylo už předtím a něco i pak, takže jsem se rozhodl si kolejnice upgradovat. Zavolaal jsem do skladu jestli tato služba ještě existuje a byl jsem ujištěn, že ano. Natěšen dojdou do skladu a mile překvapen, že je všude prázdko se hrnu k pultu....

Paní za pultem, byla milá, ale hnedle mně začala stavět na zem, předně stužky si musím sehnat sám, ve skladu je nemají. Ale kde jinde bych je asi tak měl sehnat ? Dala mi fakt „dobrou“ radu. Ať si přinesu medaile „in natura“ a ona z té medailové stužky kousek na kolejnice ostříhne. Prima, a ten plíšek si asi pak mám dát na klíče. Že se někdy medaile nosí komplet netušila. Když jsem asi už moc smutně koukal, tak dala na pult krabici od bot jež obsahovala všechny stužky co měla k dispozici. S klidem pronesu, že i podprůměrná domácí švadlena má doma více materiálu. Navíc jak známo, celá řada medailí má na stužce kovový prvek (kříž, znak, číslovku). Tak ty nejsou vůbec (tedy nechápu jak by v tomto případě pomohla devastace medailí za účelem odstřihávání látkového materiálu, asi by se pak pilkou odříznul kousek plechu).

Nebudu to protahovat, bylo mi suše oznámeno, že prostě nejsou peníze.... Sbalil jsem své kolejnice a šel. Nakouknul jsem ještě dole do samoobsluhy, koupil si svoje dva páry povolených ponožek a šel si po svých, holt musím počkat do listopadu na burzu, abych si ty medaile či stužky dokoupil, za své.

Tímto děkuji a pozdravuji ty co mají takovéto „služby a zásobování“ na starosti.

MB

Prohlášení místopředsedy ČsOL plk. A. Beera na dopis plk. Sitty

Vážené sestry, vážení bratři,

jsme si vědomí, že bychom se vám již asi měli omluvit za to, že vás opět atakujeme našimi dopisy. Co nám však zbývá? Posuďte sami. Bouřlivá situace v kdysi poklidné Československé obci legionářské totiž již dospěla příliš daleko. Ze zprávy místopředsedy ČsOL, MUDr. Sitty, podané Republikovému výboru, jsme pochopili, že pan prezident České republiky bude muset odložit řešení veškerých státních, ba i mezistátních záležitostí a zabývat se situací v Československé obci legionářské. A my bychom neradi, aby k tomu muselo dojít. Citujeme MUDr. Sittu: „.. prezident se již domáhá nějakého vyjádření toho, co se v ČsOL odehrává“.

Čím to je, že se situace v ČsOL tak vyhrotila? Bylo o tom již hodně řečeno i napsáno. Dovolte však, abychom shrnuli aspoň hlavní fakta. Republikový výbor v roce 2003 vyslovil souhlas k začlenění Sdružení válečných veteránů ČR (SV ČR) do Československé obce legionářské. Stanovil však podmínky,

jejichž plnění by pomohlo zkvalitnit práci ČsOL. Vedení SV ČR s těmito podmínkami vyslovilo písemně souhlas. Dosud je však nesplnilo. Různými machinacemi (o nich už také bylo dost napsáno) docílilo toho, že se sice do ČsOL fakticky nezačlenilo, ale zato ho ovládlo. Aby bylo jasno. Neovládlo tu část, která tvoří jádro organizace. Tedy jednoty, kde se vytváří hlavní činnost ČsOL. Ovládlo fakticky pouze sekretariát.

Legionáři – odbojáři druhé světové války, jejichž činnost dosud v jednotách převažuje, cítili za vzniklou situaci zodpovědnost a rozhodli se ji řešit. Dne 12. března 2008 se sešli zástupci všech složek zahraničního odboje a vytvořili Koordinační výbor, který by se tímto řešením zabýval. Protože většina příslušníků zahraničního odboje jsou také členy ČSBS, zúčastnila se tohoto setkání krátkou dobu, jako host, předsedkyně této organizace, sestra Dvořáková. Všichni ostatní (kromě dvou příslušníků SV ČR, kteří se netají sympatiemi k odbojářům), byli bývalí příslušníci odboje.

Od uvedeného dne se Koordinační výbor začal zabývat řešením situace členů ČsOL z řad zahraničního odboje i těch členů, kteří do ČsOL vstupovali již v minulosti proto, že cítili potřebu pomoci šířit tradici protinacistického odboje v naší společnosti. Nikam jsme žádné stížnosti ani žádosti, či sdělení neposílali. Neměli jsme to za potřeby. Považovali jsme za své svaté právo se zabývat nespokojenosti našich spolubojovníků a situaci řešit.

Dne 18. března však současné vedení ČsOL rozeslalo jednotám pamflet, ve kterém nás hanebným způsobem pomlouvalo a obviňovalo. Odbojáře obvinili z různých machinací, krádeží, nepořádků, zanedbání povinností i zpronevěry atd. Největší paradox nakonec byl v tom, že veškeré uvedené obvinění se týkalo období, ve kterém členové SV ČR měli 70% procent svých členů ve vedení ČsOL a tudíž za celé řízení především oni odpovídali. Na tento hanebný dopis jsme pochopitelně museli reagovat. Další dopis současné vedení ČsOL následně zaslalo paní ministryni obrany. Považovali jsme za samozřejmou povinnost na to reagovat a nedopustit, aby paní ministryně měla neobjektivní jednostranné informace.

Na základě těchto dopisů jsme byli, spolu s představiteli současného vedení ČsOL pozváni k náměstkovi ministryně, panu Padělkovi, který měl s námi celou záležitost projednat. Na závěr jednání pan náměstek vyzval obě strany, aby dále spolu jednaly a apeloval na nás, abychom, pokud se rozhodneme rozejít, nezainteresovali žádné sdělovací prostředky, či jiné orgány nebo instituce a nekompromitovali tak ČsOL.

Tuto výzvu jsme přijali my, stejně jako současní představitelé ČsOL. Co však předvedl místopředseda br. Sitta za necelý týden po tom na republikovém výboru muselo překvapit i ty, kteří již znali jeho „morální hodnoty“ i z minulých jednání. Ano, MUDr. Sitta vědomě lhal. On přece dobře ví, že nikdy a nikdo z nás žádnými dopisy nebo slovy, či jakkoliv jinak neatakoval ani Kancelář prezidenta republiky, ani vojenskou kancelář prezidenta, ani Senát či „Parlament“ Není nám, mimochodem, dost jasné koho doktore Sitto myslíš když říkáš „senát a parlament“. Senát je totiž jak známo, jedna část dvoukomorového parlamentu, takže jsme trochu zmatení komu že jsme to vlastně psali. Pokud jde o Ministerstvo obrany, o tom jsme se už shora zmínili. Žádné jiné psaní jsme ani ministerstvu neposílali. Ani nás nikdo a nikdy z uvedených institucí nekontaktoval.

Chceme věřit, že v Republikovém výboru je dost čestných členů, kterým nebudlhostejné, že jim jejich místopředseda tak nehorázně, vědomě lže a že od něj budou žádat aspoň minimální důkazy k potvrzení svého prohlášení.

Co k tomu dodat. Žádat od člověka takových mravů, aby se omluvil by asi bylo naivní. Uvažovali jsme obrátit se na uvedené instituce s žádostí o potvrzení, že z nic z toho co MUDr. Sitta uvedl není pravda. My se však, oproti doktoru Sittovi, cítíme vázání slibem, který jsme panu náměstkovi Padělkovi dali. I tak však budeme ještě muset situaci zvážit. V každém případě nám však nikdo nemůže zabránit, abychom svolali sněm bývalých účastníků odboje, kteří by sami rozhodli o osudu své organizace.

V Praze, dne 17. Července 2008.

Alexander Beer, plk. v. v.
předseda Koordinačního výboru
členů zahraničního odboje ČsOL

Z internetových diskusí o veteránech

Opravdovost veteránů.

Názorů je spousta, a je to tak dobře. Jelikož bez diskuze k tématu, se nedá dopracovat k hodnotnému závěru. Sice nevím, co má přispěvatel divák, proti lidem bez vlasů? Ale, zřejmě nějaká osobní věc, která není hodna tahat do tématu veteránů. Třeba můj názor je, že veterán je voják, sloužící aktivně v průběhu války či konfliktu. Např. legionáři za Masaryka v Rusku, či i ty pomatence za bolševiky ve Španělsku, letce a jiní specialisty v Anglii a bohužel i vojáky, kteří bojovali pod Svobodou.

Ale rozhodně to nejsou holobrádci, či obstarožní pupkáči z konekcema, na všech misích, tedy kromě těch, kde to smrdělo válkou. Viz. hrdinný odjezd části kontingentu z Kuwajtu.

Je mi tak trochu hanba, čeští vojáci mají ve světě dobrý zvuk, ale zásluha je spíše v historii a v těch pár vojácích, co bojovali i v dobách, kdy současní velící študovali perfektní ruské vedení války.

Abych se představil, splnil jsem svou před listopadovou povinnost a odsloužil jsem si ty dva ročky, co prý udělají z kluka chlapa. No nevím, sice jsem byl u výsadkářů, ale jako změněný jsem si nepřipadal. Spíše naopak, no tak jsem se po té rozhodl, že tady pro mě nebude to pravé místo a emigrace byla přímo jasná eventualita. Šest let v legii, mě naučilo být vojákem, u nás to nevyšlo.

A navíc, abych se přiblížil tématu, na misi v Bosně jsem potkal naše hrdiny, neříkám nic. Jak přišli Srbové, tak snad ani neměli ostré.

Ale já vím, že ti kluci za to nemohli, to je vinna velení. Na válku je třeba připravit, a né poslat a čekat jak to dopadne.

Já jen k tématu, to nejsou veteráni, to jsou přeživší svou chuť po nějakém tom dolaru za službu.

A víte co je na tom ta největší legrace?

Že i obyčejný žoldák, svou práci udělá a bere to jako práci. Ale tito chlapci, si připadají jako hrdinnové. A podle mě do kategorie veteránů nepatří, jelikož válka a smrt svých kamarádů v družstvu neznají, a o tom to je!

Tomáš Říha

Dobrý den, je to neuvěřitelné jak se někteří politrucci a privilegovaní minulé doby nacpali do prvních misí právě proto, aby tím přikryli svoji devastující pozici v tehdejší armádě. Pak se vrátily ze zálivu a protože američtí veteráni zjistily nemoci okamžitě je měli i naši přestrojení žoldáci. Dokonce se dostali i k funkcím na současném ministerstvu obrany a představte si starají se nám o opravové veterány druhé světové války. Morálka v háji.

V roce 1978-1990 politrukem VU 38 28 Jaromer (chemicky utvar nevím jaké číslo voj. odbornosti, ale to je jasné už z funkce) v roce 1992 se vrací ze zálivu, staci? Nyní zaměstnan jako občan na ministerstvu obrany rezortu pro veterány..neuvěřitelně a nakonec se stal vericím i když bude tvrdit, že ho ten bolševik vlastně donutil neznat se k víře. Parkanova by si tam měla udělat konečně pořádek a ona ho ještě loni na jare povíši v zaloze..nechutné. Tyto sarady nemohl udělat každý jen ten kdo se chtěl cíleně maskovat a vedel, že až se vrátí tak toho dostatečně využije. Ale jak píšete profík se všim vsudy a jek ho znám chytne i funkce u legionářů. Jaromír Mareček již brzo válečný invalida a hrdina.

Jame

Napr. pan Bitto který jako politruk na voj. škole vychvaloval socialismus a potom jel v roce 1991 chránit demokracii do Iraku a následně v Chorvatsku.

xy

Taky pekne a to si vezme, že má opravdovej valecnej veterán treba anglickej letce vyroci a tihle pretransformovani komanci jim jdou poklepavat rukou a gratulovat k hrdinstvi a pritom sami hlasali 20 let a vice jak jsou to na zapade v tech nedemokratickych zemich pomery a svinstva. Nedejboze když veterán umře, tak ještě organizují pohřeb to se musej v hrobe obracet, bolševici pohrbivaj valecny hrdiny a ještě jsou za to placeny???

Jame

no zrovna pplk.Bitto se s tim netajil.Jde o to jestli vubec nekomu ublizil,znam jej z ck.jako vojak a clovek vpohode.Aby jsi dal mohl zavidet jak se chytl njaky komanc tak tento pán je již několik let zmocněncem OSN v Kosovu aspoň na rozdíl od tebe se naučil cizí řeči a něco dělá a nemyslím že je to něco lehkého.

parasutist

a ho znam taky z Krumlova i z Unproforu a vubec mu nezavidim a netvrdim ze nekomu ublizil, mimochodem cizi jazyk take ovladam.Jde spis o princip,kdyz sel delat politruka,tak asi idealum socialismu veril a pak najednou z nej byl demokrat.Potom se objevil v Krumlove a hned odjel do Iraku.Mohl jet misto nej nekdo jiny,nezatizeny minulosti,mozna i lepe vycviceny(kung fu neni vsechno).Mne armada po roce v misi Unprofor kopla do pr...,asi jsem nemel tolik znamosti.

xy

Ahoj hrdino,

budu se zabývat citacemi z Tvého článku, abychom si ujasnili kdo co myslel.

.... to nejsou veteráni, to jsou přeživší svou chuť po nějakém tom dolaru za službu.....

Touto větou jsi mě dostal do varu, opravdu se tak necítím. Navíc od opravdového žoldáka tato uštěpačná věta opravdu sedí, nebo Tě do legií táhla odpovědnost za svobodu nějakého evropského národa?

..... i obyčejný žoldák, svou práci udělá a bere to jako práci. Ale tito chlapi, si připadají jako hrdinnové.....

Nejsem obyčejný žoldák a mnoho mých kolegů také ne. Jsme příslušníci ozbrojené, silové složky státu, ano "legionáři", je to naše práce a za ni pobíráme plat, ale žoldák se vyznačuje tím, že je ochoten za peníze bojovat pro toho, kdo platí. Já a spousta těch "chlapců" by nikdy nešli do podobného kšeftu jako ty, do cizinecké legie. Ruku na srdce, to jsi chtěl být tak moc vojákem, nebo tak dobře platili?

.....rozhodně to nejsou holobrádci, či obstarožní pupkáči z konekcema, na všech misích, tedy kromě těch, kde to smrdělo válkou.....Nikdo z nás přesně nevěděl do čeho jde, pokud jsi takový voják, jak se tady snažíš všem namluvit, tak zcela jistě víš, že i mise v Bosně, nebo Kosovu, která se jeví jako "pohodovka" může být z hodiny na hodinu ta nejostřejší a nejreálnější akce. Každopádně jsi zde uvedl kategorii pupkáčů a holobrádků, takže ty, kteří sebrali tu odvahu a vypakovali se z pohody a klidu republiky do cizí země, aby tam dle svých možností pomohli lidem v nouzi jsi tam nikde nepotkal. To je mi líto, každopádně věř, že já jsem musel čtyři roky prosit všechny mé nadřízené, než jsem mohl vycestovat do mise.Nebudeš věřit, ale takových lidí je víc. Touto větou jsi opravdu vyjádřil, že vlastně ty mise jsou vlastně úplně k hovnu, že je to rekreace pro bandu holobrádků a pupkáčů, kterou platí daňový poplatník. V duchu Tvé poslední věty, jestli se teda někdo cítí jako hrdina, tak do jeho pocitů je ti leda PRD, protože si s ním u toho nebyl.

Takže na závěr. Až zase budeš tady na těchto stránkách někoho hodnotit, buď prosím, konkrétní. Můj pocit z Tebe je, že vlastně o veteránském hnutí nic nevíš, nebo jsi to nepochopil, tyto stránky jsou stránky těch z nás, kteří jsme byli v různých misích, s různým stupněm "ostrosti". Ale spojuje nás právě to, že nejsme žoldáky, nejsme holobrádci, nejsme ani obstarožní pupkáči, že jsme lidé, kteří chtějí pokračovat a hlavně obnovovat tradice založené našimi legionáři v první sv.válce, vojáky bojujícími na straně spojenců ve druhé sv.válce (včetně těch, co bojovali pod Svobodou- i ti umírali za to, aby ses vůbec narodil a mohl mluvit česky)a násilně přerušené komunisty. Jsme lidé, kteří nebyli v misi jen pro peníze, nebo si dotankovat adrenalin, jsme ti, co se tady snaží něco dělat. Toto sdružení je totiž o práci navíc pro jiné. Mimochodem, myslím si, že Tě v Bosně něco šíleně nasralo, nebo Ti někdo šlápl na "kuří oko" a Ty to nejseš schopen skousnout.

Prudič

Nezbývá mi než s tebou prudiči souhlasit.Chtěl jsem k tomu člověkovy taky něco napsat ale ty jsi to vystihl nejlíp.A propo Tomáši proč nepřijdeš mezi nás nám trochu ukázat tvé zásluhy a třeba jak se to dělá jinde?

kachna

Pěkný, sice trochu stručný, ale výstižný příspěvek. Vidím, že jste jedna rodina, to je dobře, lidi spolu mají držet. A v té nabídce, nejsi aktuální, já už to nabízel Tvému příteli.

A jak jsi zřejmě nepochopil, já to neberu jako zásluhu, byla to práce. A zas tak dobře placená nebyla, jen v rámci.

Ale jen jedno, určitě nám nerozdávali medaile jen za přítomnost.

Tomáš Říha

Né všichni jsme dostaly medaile jen za přítomnost a v bývalé Jugoslávii jsem byl od začátku! Každopádně nechci snižovat tvé zásluhy v jiné armádě ale já byl v Jugoslávii dobrovolně. Každá armáda má něco pozitivního ale i naopak. Ta naše se má ještě hodně co naučit ovšem již nyní je to o něčem jiném než před 15 lety ale to ty asi nemůžeš skousnout protože ty jsi zažil jen tu totalitní a pak jsi zdrhl. Tak z jaké pozice soudíš ty nás z toho co jsi viděl v Bosně? A kdy jsi tam byl? Protože od roku 1992 do roku 1995 tam z celé jednotky bylo pouze 50% VZP a druhá půlka záložáků z kterých větší procento si řeklo vydělám a pak s prominutím seru na gummy!

kachna

Ale to já Ti přeci neberu, určitě je v naší armádě spousta dobrých vojáků, kteří to opravdu myslí vážně. Osobně znám dva, jsou z 601.

Ale já měl asi smůlu a v 92, jsem se setkal zrovna s tou druhou částí, nevím jak velkou, ale v tu dobu jich tam bylo dost. Myslím těch, kteří se drželi staroarmádního hesla ojebávat jak to jde.

Nevím jak je to dnes, ale nějaké kontakty na armádu mám. A pokud je mi známo, tak alespoň ve vyšších patrech subordinace, to pořád není až taková sláva.

A nemít chemiky a 601, tak jsme ve světě pořád za ... !

Vidím, že jsi rozumný kluk, a to mě alespoň trochu utěšuje v tom, že s tou naší armádou, to nebude tak ztracené.

Hodně štěstí vojáku, budeš ho potřebovat, jestli ještě někam pojedíš.

A věř mi, pořád bude kam a do horších lokalit.

Tomáš Říha

Ahoj vlastenče !

To co mě táhlo ven, to Ty můžeš znát pouze z vyprávění rodičů. Což Ti nedává právo, mě soudit.

Ale já netvrdil, že jste žoldáci. To by mě ani nenapadlo, v tom to není. Ano máš pravdu, žoldák bojuje za peníze, a to nejen to, dělá i spousta nepěkných věcí s tím souvisejícími. Ale také krom platu nežádá poct ani vděku. Je to prostě práce. A to, že Tvoji spolubojovníci a ani Ty, by nešli do legie ? Na to se dá sdělit jen jedno : Legii to mrzet nebude. A můj vstup do legie, nebyl rozhodně motivován finančně. Ač je to dnes k nevíře, býval jsem velký romantik a dobrodruh, sice kapku militantní, ale prostě svůj.

A ty keci o tom, že jste nevěděli do čeho jdete vynech, oba víme jak to bylo.

A netvrdím, že jsem nejlepší voják, vždyť to přeci žoldáci ani býti nemohou. Ale je faktem, že jsem se pár věcí naučil a spousta lidí poznal. A pokud jde o tu misi v B+H, snad nemyslíš, že to je zásluha těchto misí, že tam je pofidérní mír ? To by jsi mě zklamal. Já sloužil, snad se všemi národnostmi z Jugoslávie, a věř, jen čekají až vypadne dohled a začne to na novo. A to by jsi měl vědět, ta nenávist je tam cítit na každém rohu. A můj názor na mise OSN, jen škoda peněz a marnost nad marnost. Tu poslední, tzv. mojí větu jsi nějak pomotal, tak až se zeptáš rozumně, rád odpovím.

A k Tvému závěru, opravdu o tom hnutí nemám příliš informací, ale podle Tebe soudím, že opravdu o nic nepřicházím.

Sorry, ale to Ti musím napsat. Když tak hloubám paměti, tak Ty se dříve narodit, budou Tě muset vojáci ČSLA poslouchat každou sobotu na PŠM. Byl by jsi dokonalý politruk.

A mimochodem, myslíš špatně. V B+H mě nemělo co nasrat. Proti PB to byla dovolená.

A určitě se ozvi, fajn se diskutuje. A když odstraníš předpojatost, tak můžem zajít i na pivo !

Tomáš Říha

o co tady předvádíš je slušný. Zřejmě jsi přečetl spoustu dobrodružných knížek. A to do legie opravdu berou tak jednoduchý lidi? Z Tvého naparování, vyjadřování a pravopisu se mi jevíš celkem uboze. O Srbech máš pravdu, ale co můžeš vědět o situacích, do kterých se dostávali naši kluci, když jsi u toho nebyl? Z novin nebo televize? Trochu zúžené vnímání na takového profíka.

Karlos

Tak nevím, nebyl to Opata a pár tebou opovrhovaných žoldáků, co zachraňovali hrdinným frantíkům prdele ze srbského zajetí? Nebyli to legionáři v Kábulu, co prosili ženisty polní nemocnice, aby jim naši pomohli postavit pitomou verandu před příjezdem fr. ministra obrany? Co se chodili flákat na ošetřovnu a simulovat do6.PN, protože jim bylo vedro a teklo jim z nosů, protože na rozdíl od nás měli klimatizovanou základnu! Já bych jen velmi nerad bojoval společně s Para-legion, který jsem tam poznal. Velení nebyl taky žádný zázrak - jeden Pražák, kterému potom utrhla mina na letišti nohu, nám povídal své a neměl proč nám lhát. Nemám nic proti LE, ale nejsou lepší a už vůbec nejsou elita... V Bosně naši náboje měli, ale pouze na obranu. Tak to byl politický mandát, ne slabina velitelů. Podívej se na holand'any, jen se koukali na Srebrenický masakr... Pochybuji že jsi tam někdy byl, musel by jsi to vědět! A Kuwaitu víš hovno a to ještě z médií. Já tam byl a prošel jsem Irákem ještě v době války. A kde jsi byl Ty, hrdino! Co víš o českých vojácích?

shevcheek

Vojenská ceremonie v Darney

V neděli ráno 29. června, v předvečer Dne ozbrojených sil ČR, jsem jako zástupce jednoty ČsOL Český Brod a Spolku pro vojenská pietní místa odletěl do Francie.

Na vojenském letišti Praha Kbely se shromáždilo několik desítek válečných veteránů, zástupců armády a ČSBS. Letoun Airbus A319 CJ 3085 dopravní letky Armády ČR, pojmenovaný po letci generálu Josefu Ocelkovi, nás bezpečně přenesl během 75 minut na letiště Epinal.

Tam nás uvítal velvyslanec pan Pavel Fischer, brig. gen. Ing. Jaroslav Jásek, pan Albert Dupuy a plk. Balay. Nasedli jsem do dvou přistavených autobusů francouzské armády a odjeli do Darney (čte se Darné), k památníku slavnostní přísahy 1. čs. brigády. Staraly se o nás dvě velmi milé slečny z velvyslanectví, Jana a Tereza.

U památníku proběhl slavnostní ceremoniál, kterého se zúčastnili mj. pan Hervé Buffe - starosta Darney, Mirek Topolánek - předseda vlády ČR, Slovensko zastupoval jeho velvyslanec Ján

Kuderjavý.

Z pověření francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho účastníky akce pozdravila státní tajemnice pro rodinu Nadine Moranová.

Někteří z nich pronesli projevy a poté položili věnce od prezidenta republiky, senátu ČR, poslanecké sněmovny, předsedy vlády, ministerstva obrany a ČsOL. Po položení věnců následovala minuta ticha k uctění památky legionářů, státní hymny Francie, ČR a SR. Byli přítomni i hasiči z družebního města Slavkova a občané Darney.

„Premiér položil věnec k památníku stojícímu na místě, kde 30. června 1918 asi 6 000 českých a slovenských legionářů přísahal o věrnost budoucímu Československu. Francouzský prezident Raymond Poincaré v projevu k nim jménem své země uznal právo Čechů a Slováků na samostatný stát a předal vojákům jako dar od města Paříže červenobílý prapor zhotovený podle návrhu českého malíře Františka Kupky. Na památku této události se od roku 2002 slaví 30. červen jako Den ozbrojených sil ČR.

Topolánek v krátkém proslovu s poukazem na význam tehdejšího bojového nasazení československých legionářů také řekl, že ani dnes nemají všechny země to štěstí žít v míru, a "proto stále potřebujeme hrdiny v misích v Afghánistánu a jinde".

Předseda vlády a další účastníci slavnosti si pak prohlédli československo-francouzské muzeum, které je věnováno památce událostí ze sklonku první světové války.

V Darney někdejší Československo a jeho nástupnické státy připomíná také náměstí T.G. Masaryka, který zde v prosinci 1918 pobýval, náměstí Václava Havla nebo stezky k památníku pojmenované po Edvardu Benešovi a Milanu Rastislavu Štefánikovi.

Čeští a slovenští dobrovolníci bojovali ve Francii už v roce 1915, kdy zasáhla do bojů v rámci Cizinecké legie československá rota Nazdar. Na jaře 1918 byl pak v Cognaku vytvořen 22. pěší pluk a později 23. pěší pluk. Obě jednotky se staly základem brigády vyhlášené v Darney. Brigáda pak bojovala ve východní Francii a přišla skoro o 1 200 mužů.

Pomník v Darney stál už v roce 1938. Kvůli novému předválečnému napětí ale už nebyl odhalen a v roce 1940 ho nacisté zničili. Nový pomník měl být odhalen v roce 1968. Kvůli vpádu sil Varšavské smlouvy do Československa se tak stalo až po deseti letech, ale bez oficiálních československých představitelů. Na jeho podstavci jsou letopočty 1918, 1938 a 1968. “

Zdroj: <http://www.ceskenoviny.cz>

Po ukončení ceremoniálu u památníku nás autobusy odvezli do místního kulturního centra, kde byla pro všechny účastníky, zmožené sálajícím sluncem, připravena recepce. České i cizí písně v podání

českých vojenských hudebníků nás všechny mile potěšily a vybrané lahůdky, včetně výborného francouzského vína, nás osvěžily na těle i na duchu.

Navázal jsem nové kontakty, např. s por. Pavlem Kuthanem, prezidentem Památníku Čestná vzpomínka, s redaktory Národního osvobození Janou Časnochovou a Jiřím Daníčkem, plk. Emilem Kulfánkem z Českého svazu bojovníků za svobodu, ing. Milanem Bachanem z MO - oddělení pro veterány a občanská sdružení a několika dalšími.

Všem jsem samozřejmě představil náš spolek a jeho činnost a předal propagační letáky. S panem Daníčkem a Kuthanem jsme se domluvili na užší spolupráci.

Poté následovala návštěva francouzsko-československého muzea a odjezd na letiště. Po příjemném letu jsme bezpečně přistáli na letišti ve Kbelích a potleskem odměnili pilota za hladké přistání.

Díky všem, kteří tuto akci zajistili a ještě větší dík těm, kteří mi cestu umožnili.

Vladimír Štrupl, 3. července 2008

Foto na titulní stránce : Položení kytic v Českém Brodě, foto : M. Brynych

Vydává : jednota Československé obce legionářské v Českém Brodě, jako interní zpravodaj. Číslo neprošlo jazykovou úpravou, je neprodejné. Originál v elektronické podobě je dostupný na internetových stránkách : www.vets.cz